

hvis vi ikke har lært at differentiere den, kan vi heller ikke lære at bruge et andet sprog på den. Derfor er man nødt til at lære sit modersmål, hvis man på nogen måde skal lære at tale dansk.

Som sagt er vi i Det Radikale Venstre bekymret for den manglende integration af fremmedsprogede elever. På den anden side har vi faktisk givet kommunerne gode redskaber til at løse problemerne bl.a. på boligområdet.

Det er da også interessant at bemærke, at en række kommuner faktisk har udviklet nogle fine eksempler på integration, f.eks. Ballerup Kommune og Aalborg Kommune.

En ting er givet: Vi vil aldrig nogen sinde kunne acceptere en diskriminering af fremmedsprogede elever, og vi vil heller ikke være med til at opgive det frie skolevalg, blot fordi vi af andre grunde ikke har formået at sikre et hensigtsmæssigt bosætningsmønster.

Jette Gottlieb (EL):

Da vores ordfører, hr. Bruno Jerup, ikke kan være til stede, skal jeg fremføre følgende:

Om Fremskridtspartiets forslag kan jeg sige, at Enhedslisten på ingen måde kan støtte forslaget om stop for offentlig støtte til modersmålsundervisningen. Det er efter vores opfattelse et ubehageligt forslag, som viser manglende respekt for mennesker af en anden kulturel baggrund.

Modersmålsundervisningen er tværtimod et vigtigt element i den sproglige udvikling for indvandrere og flygtninge. I forvejen har vi et veludbygget støttesystem til mange andre aktiviteter, og en afskæring af indvanderes og flygtnings behov for modersmålsundervisning er vi klart imod.

Om hr. Frank Dahlgaaards forslag skal jeg sige, at Enhedslisten også er meget optaget af de problemer, som forslagsstillerne beskriver i bemærkningerne.

Vi erkender, at der er store sociale problemer i visse boligområder, og det er Enhedslisten meget magtpåliggende at give alle borgere lige mulighed for social og kulturel udvikling; det er bestemt ikke tilfældet i dag. Men vi vil samtidig understrege, at vi er modstandere af tvangsforanstaltninger, som kan tendere mod et brud på fundamentale menneskerettigheder.

Et nøgleproblem er boligpolitikken. Den nuværende boligpolitik gør det fri boligvalg til en illusion for såvel danskere som indvandrere og flygtninge. Vi går ind for mere socialt boligbyggeri i attraktive miljøer med lavere huslejer

og en central boliganvisning i kommuner og lokalområder til såvel det sociale som det private udlejningsbyggeri.

Men også det konservative forslag har til formål at slagte modersmålsundervisningen, så det er vi også imod.

Peter Duetoft (CD):

Forslagsstillerne skal da ikke have utak for at have fremsat de forslag, der giver anledning til debatten her i dag.

Det er jo rigtigt, som flere ordførere har sagt, at det er vigtigt at tage de her problemer alvorligt, og jeg skal da også glæde mig over, at det i hvert fald indtil nu ikke er blevet til et slagsmål; man ved jo aldrig, hvad det kan udvikle sig til i de nærmeste minutter. Jeg synes, det er vigtigt, at vi får en afslappet, men grundlæggende debat om de her ting, der selvfølgelig må bekymre os alle.

Jeg vil egentlig godt starte lidt dér, hvor de to sidste ordførere også var, nemlig ved synspunktet om, at det her vel i virkeligheden er et symptom på, at den generelle planlægning og den generelle udvikling omkring fremmede i Danmark er gået skævt. Man har bunket sig sammen af mange grunde; det kan være på grund af boligpolitikken, det kan være af andre grunde. Men selvfølgelig er den geografiske koncentration, som er sket, med til at skabe disse skoleproblemer, og derfor har jeg meget tillid til, at Byudvalgets arbejde og det, der følger af det, vil være med til at løse nogle af de her problemer ikke bare via skolepolitikken, men altså også via de andre tiltag, som ligger.

Det andet, jeg synes skal siges, drejer sig om den kronik i Politiken, som De Konservative har henvist til. I den synes jeg der var et meget interessant afsnit, hvor denne skoleinspektør skrev, at det, mange danske elever og deres forældre efterlyser, er det sociale samvær. Man er i virkeligheden ikke bange, man er ikke imod folk fra andre kulturer, men man undrer sig lidt over, at der ikke er nogen sammenhæng imellem det, danskerne gør, og det, de fremmede gør.

Jeg tror, udtrykket et sted i et af argumenterne for en familie, der havde flyttet deres barn fra den pågældende skole i Gjellerup, var, at man manglede et venindenetværk. Vi skal vel så også angribe problemet derfra og sige, at hvis det er rigtigt, at indvandrerne og de fremmedes børn ikke deltager i frivilligt arbejde, i sportsklubberne, i alle de massevis af foreninger, som er en